

BÓNG TỐI VÀ ÁNH SÁNG

“Nur Ông Môsê đã giương cao con rắn trong sa mạc,
Con Người cũng sẽ phải được giương cao như vậy,
Để ai tin vào Người thì được sống muôn đời.”
(Ga, 3: 14-15)

Không có ngọn đèn mang theo, người ta phải sờ soạng trong bóng đêm và vấp ngã. Rõ ràng là ánh sáng nghịch với bóng tối. **Ánh sáng gỡ ta ra khỏi tối tăm tù hãm.** *Ánh Sáng là cứu tinh của người ngồi trong bóng tối sự chết:* “Hỡi đất Ga-li-lê của ngoại bang, dân ngồi trong tối tăm đã thấy ánh sáng huy hoàng, ánh sáng đã xuất hiện cho người ngồi trong bóng sự chết” (Mat. 4:12-16). *Ánh sáng là niềm khát vọng và mệnh lệnh phải ra sức giải toả* “Các con là sự sáng thế gian. Một thành phố xây dựng trên núi, không thể che giấu được. Và người ta cũng không thắp đèn rồi để dưới đáy thùng, nhưng đặt nó trên giá đèn, hầu soi sáng cho mọi người trong nhà. Sự sáng của các con cũng phải chiếu giải ra trước mặt thiên hạ, để họ xem thấy những việc lành của các con mà ngợi khen Cha các con trên trời. (Mat 5, 13-16)

I- ÔNG NICÔĐÊMÔ TỪ BỎ CÔNG DANH SỰ NGHIỆP TÌM ĐẾN ÁNH SÁNG CHÂN LÝ

* **Ông là người Pharisêu**, là một thượng tế, một thủ lĩnh của người Do-thái, giữa đêm khuya lén đến xin Chúa Giêsu giải toả những băn khoăn về tình yêu Thiên Chúa và ơn cứu độ. Khi nghe Chúa nói “không ai có thể thấy Nước Thiên Chúa, nếu không được sinh ra một lần nữa bởi ơn trên.” Ông lại càng thắc mắc “Một người đã già rồi, làm sao có thể sinh ra được? Chẳng lẽ người đó có thể trở vào lòng mẹ lần thứ hai để sinh ra sao?”. Chúa đáp: “Ông là bậc thầy trong dân Ít-ra-en, mà lại không biết những chuyện ấy! Thật, tôi bảo thật ông: **không ai có thể vào Nước Thiên Chúa, nếu không sinh ra bởi nước và Thần Khí.** Cái bởi xác thịt sinh ra là xác thịt; cái bởi Thần Khí

sinh ra là thần khí. Ông đừng ngạc nhiên vì tôi đã nói: các ông cần phải được sinh ra một lần nữa bởi ơn trên. Gió muốn thổi đâu thì thổi; ông nghe tiếng gió, nhưng không biết gió từ đâu đến và thổi đi đâu. Ai bởi Thần Khí mà sinh ra thì cũng vậy.” (Ga. 3:1-10)

Tin Mừng Chúa Nhật IV Mùa Chay hôm nay tường thuật cuộc đàm đạo tiếp theo. Sau đó ông đã tỉnh ngộ. **Chúa đã soi sáng cõi lòng u mê tối tăm của ông.** Vì đâu? Vì ông vẫn chưa tin, Chúa mới bảo: “chuyện dưới đất mà các ông không tin, thì chuyện trên trời làm sao các ông tin? Không ai đã lên trời, ngoại trừ Con Người, Đấng từ trời xuống. **Như ông Mô-sê đã giương cao con rắn trong sa mạc, Con Người cũng sẽ phải được giương cao như vậy, để ai tin vào Người thì được sống muôn đời.”** (Ga. 3: 12-15)

Ông đã ra khỏi bóng tối trở thành chẳng khác chi môn đệ của Chúa

* **Ông bênh vực Chúa.** Ông phản đối quyết định giết Chúa. Ông lên tiếng: "Lề luật của chúng ta có cho phép kết án ai trước khi nghe người ấy và biết người ấy làm gì không?". (Ga 7,51)

* **Ông cùng với ông Gioseph, người Arimathê lo mai táng Chúa Giêsu.** Ông mang theo một trăm cân mộc dục trộn với trầm hương. Các ông lãnh thi hài Đức Giê-su, lấy băng vải tẩm thuốc thơm mà quấn, theo tục lệ chôn cất của người Do-thái. Nơi Đức Giê-su bị đóng đinh có một thửa vườn, và trong vườn, có một ngôi mộ còn mới, chưa chôn cất ai. Vì hôm ấy là ngày áp lễ của người Do-thái, mà ngôi mộ lại gần bên, nên các ông mai táng Đức Giê-su ở đó. (Ga.19: 39-42)

II- ÔNG ĐÃ TIN VÀ YÊU MẾN CHÚA

* **Chắc chắn, chuyện Chúa kể ông Mô-sê giương cao rắn đồng trong sa mạc đã đánh động hồn ông.**

Trong sa mạc, dân Do Thái mất kiên nhẫn, họ kêu trách Thiên Chúa và ông Mô-sê:

Tại sao đưa chúng tôi đi
Ở trong sa mạc chắc chỉ sống còn
Không nước uống, lại đói ăn
Chúng tôi chán ngấy thức ăn nhàm này.

(Ds. 21: 5)

CHÚA cho rắn độc cắn họ, khiến nhiều người Ít-ra-en phải chết. Họ cầu cứu ông Mô-sê:

“Chúng tôi trách Chúa oán Ngài,
Nhờ Ngài xin Chúa đuổi loài rắn kia”

ĐỨC CHÚA liền nói với Mô-sê: "Người hãy làm một con rắn và treo lên một cây cột. Tất cả những ai bị rắn cắn mà nhìn lên con rắn đó, sẽ được sống." Ông Mô-sê bèn làm một con rắn bằng đồng và treo lên một cây cột. Và hễ ai bị rắn cắn mà nhìn lên con rắn đồng, thì được sống, (Ds. 21:4-9)

*** Nhìn lên rắn đồng là nhìn lên Con Chúa chết trên thập giá, để gánh tội hầu xóa tội trần gian.**

*** Là quay lại nhìn bóng đêm tội lỗi thời cha ông**

Ngược dòng thời gian, từ thời Cựu Ước,

- *thời vua Antiôkô Épiphânê*, Nhà Chúa ở Giêrusalem đã bao lần bị triệt hạ, giày xéo làm ra ô uế.

"Thánh Điện nên sa mạc tan hoang,
Ngày lễ hội hóa thành ngày lễ tang,
Ngày sa-bát thành ngày bê bàng, chế nhạo.
Vinh dự đã biến thành chuyện hão, hư không.

"Xưa càng vinh dự bao nhiêu,
Nay càng nhục nhã bấy nhiêu rõ ràng.
Ngày xưa vinh hiển cao sang,
Ngày nay hèn kém, thở than đau buồn.

(I Mc. (39-40))

"Gặp sách Luật ở đâu, thì đem xé và quăng vào lửa.

"Bắt gặp ở nhà ai có sách Giao Ước,
Ai còn tuân giữ Lễ Luật mà vua biết được,
thì đem ra xử tử theo phán quyết của vua.

(I Mc. (56-57))

- *Thời vua Candê*, Sách Sử Biên Niên trong bài đọc I kể: "Tất cả các thủ lĩnh của các tư tế và dân chúng mỗi ngày một thêm bất trung bất nghĩa, học theo mọi thói ghê tởm của chư dân và làm cho Nhà ĐỨC CHÚA đã được thánh hiến ở Giê-ru-sa-lem ra ô uế. ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của tổ tiên họ vẫn không ngừng sai sứ giả của Người đến cảnh cáo họ, vì Người hằng thương xót dân và thánh điện của Người. Nhưng họ nhạo cười các sứ giả của Thiên Chúa, khinh thường lời Người và chế giễu các ngôn sứ của Người, khiến ĐỨC CHÚA bực bực nổi giận mà trừng phạt dân Người đến vô phương cứu chữa. (2 Sb. 36: 14-16)

* **Là tự kiểm điểm tội lỗi đã chìm ta ngập trong bóng đêm không nhìn thấy Chúa.** Bóng đêm của kiêu ngạo lừa đảo, của gian dối hận thù, của tham lam bất công, của đố kỵ độc ác nhẫn tâm, của âm mưu nghịch phản như Giuđa đêm khuya lén đi báo cho người đến bắt Chúa.

* **Là nhận ra tình Chúa bao la** hy sinh Con Một mình chịu chết thay cho ta, **gánh lấy tội của ta hầu xin Thiên Chúa xoá tội cho ta** như trong bài đọc II nhắc nhở: "Thiên Chúa giàu lòng thương xót và rất mực yêu mến chúng ta, nên dầu chúng ta đã chết vì sa ngã, Người cũng đã cho chúng ta được cùng sống với Đức Ki-tô. Chính do ân sủng mà anh em được cứu độ! Người đã cho chúng ta được cùng sống lại và cùng ngự trị với Đức Ki-tô Giê-su trên cõi trời. (Ep.2: 4-6). Chúa thương xót yêu thương con người được dựng nên giống hình ảnh Chúa. Trên Thánh Giá khi trút tàn hơi, Chúa đã xin cùng Chúa Cha tha thứ:

"Xin Cha tha họ lỗi lầm
Chúng không hiểu việc đã làm cho con"
(Lc 23, 34)

Chúa trời trắng giao phó loài người cho Mẹ Maria gìn giữ: "Khi thấy thân mẫu và môn đệ mình thương mến đứng bên cạnh, Đức Giê-su nói với thân mẫu rằng: "Thưa Bà, đây là con của Bà." Rồi Người nói với môn đệ: "Đây là mẹ của anh." Kể từ giờ đó, người môn đệ rước bà về nhà mình. (Ga 19, 26-27)

LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa

Khi con chiêm ngắm Thánh Thể
Con lại thấy Thánh Giá Chúa hiện ra
Con **Ngắm Nhìn Thánh Giá**
Con thấy tất cả nỗi xót xa của Ngài
Con thấy tất cả nỗi đau của Mẹ
Con nghe rõ lời Ngài trắng trời
Xưng Tin Yêu, con nguyện không sao lãng
Thập giá trao, con chẳng từ nan.

Dưới chân thập giá nhục hình,
Nhìn Con, Mẹ đứng lặng thình âu sầu,
Công trình cứu thế nhiệm mầu,
Mẹ cùng Con Mẹ dự phần đồng công.
Con Mẹ tha tha thiết trời trăng
Đàn con diễm phúc Mẹ hằng chở che

Trút tàn hơi, Ngài kêu: "Ta khát!"
Ngài gục ngất, trời đất nghiêng chao
Lưỡi đồng kia, ôi, sao tàn ác
Giấm đắng này chua chát nào hơn?
Nơi nường long, thấy còn rỉ máu,
Lòng chúng con đau đáu niềm đau

Con chẳng như bọn gian bắt Chúa,
Dùng thập giá nguyên rửa Con Cha,
Con chẳng như Giu-đa phản phúc,
Chẳng phản Thầy vì chút lợi danh,
Không như quan giả hình xử án,
Hùa đám đông, quay gót phủi tay.

Lệ sầu tuôn giăng châu lã chã,
Mẹ ôm ấp nghiệt ngã thương đau
Gươm nào đây, đâm sâu còn đó!
Mẹ đứt ruột, đâu có thở than,
Yêu thương con, Chúa còn trăng trời,
Mẹ giúp con đổi mới từ nay.

Xin nhiệt tâm xiển dương Chân Lý.

Gặp khổ não, bèn bĩ kiên gan,
Con quỳ đây kêu van cùng Chúa.
Ngài mở lòng chan chứa tình thương
Xưng Tin Yêu, chẳng thường sao lãng,
Thập giá trao, con chẳng từ nan.

<https://youtu.be/DPlu5iMiWyc>

Bênêđictô Đỗ Quang Vinh